

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Aprilis. Initium bonorum est abstinentia peccatotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Aprilis.
os protu-
n quilibet
m, totum
& Gratia
ndit, non
ium tene-
dum mo-
talem ho-
nonum
i immatu-
ntium
ere; hinc
onata
cujus
os lectu-
amplius
moribus
exposui-
lles, nam
ortes, sed
uratum
orum ho-
imprimi
accipie-
udis cul-
qui aciem
nis, effe-
perinet
t Impera-
igna com-
fer

Aprilis.

Tessera.

247

fest, praelium init: ille nec imperium accipiat, nec ad
arma confugiat, neque è tabernaculo prodeat: sed
altiori sonno oppressus, molliter in culcitra cubet,
vel in herba stratus, otiosè recumbat, vel plumis in-
sepultus oliscando stertat. Talis, si jure cum ipso a-
gatur, non tantum non donabitur ut emeritus mi-
les, donativo: sed mulètabitur ut infamis supplicio.
Quapropter, dum cum Aprili aperitur terra, ut ger-
minet flores: esto ut flos campi, non horti: injurias,
quas perferas potiùs speres, quàm formides: mala,
quæ patiaris, magis expetas, quàm horreas: adversa,
quibus premaris, ambias, non fugias. Memor, ma-
ximum esse malum, non posse pati mala: certus, ni-
hil esse malum, nisi quod te efficit malum. Semen
tristitiæ; erit tibi seges lætitiæ. Si velis esse æquus ar-
biter; quos subis labores, debes interpretari esse
Dei favores. Quo impensior fuerit, qui præcessit la-
bor; eo suavior erit, quæ sequetur quies. Sic suffra-
gio Poëtæ:

Charitas est charum, si prægustatur amarum.

2. DIES APRILIS.

Initium bonorum est abstinencia peccato-
rum. *S. Ambros. enar. sup. Psal. 1.*

Initium I. **Q**uod docuit David, dicendo:
boni est (a) Declina à malo, & fac bo-
recessus num. Et quod fecit Filius Da-
à malo. vid, noster Emanuel, scilicet, (b)
reprobare malum, & eligere bonum, hoc ut facias,
Q₄ suadere,

(a) Psal. 36. 27. (b) Isa. 7. 15.

suadere incipio, periuadere facago. A, siue principium omnis Boni, est & siue finis omnis mali. Tum incipis esse bonus; dum desinis esse malus. Non inclinabis in bonum, nisi prius declines à malo. Itaque à malorum fuga, sumendum est initium; antequam in virtutum incumbas exercitium. Ratio est in confesso. Sicut Gratia Naturam non destruit, sed pericit: ita Gratia in hominis, dum illum in spiritu parit (a) *donec formetur Christus in eo*, regeneratione sedulo æmulatur. Eà ergò lege, qua mater naturæ, quamvis primò intendat generare, quàm corrumpere: prius tamen corrumpit, quàm generat. Unde conspiranti assensu Philosophi asserunt *Generationem unius, corruptionem esse alterius*. Sic in hodierna tellera, tametsi initium salutis nostræ, sit generatio bonorum, siue Virtutum, præmittit tamen abstergentiam peccatorum, hoc est, vitiorum corruptionem. Adumbrabant hoc documentum, ut Petrus Cellensis tradit, duo Cherubim collocati in lateribus Arcæ: nam sic philosophatur: (b) *Dua pariter aculi, sunt remotio Malorum, & adoptio Bonorum*. Unus namque propitiatorii Cherub, est in latere uno, qui fugiat mala à nobis: alter in altero, qui acquirit bona nobis. Totum enim, quantum ad nos officium angelicum est, ut defendant nos à malo, & conservent in bono. Duo igitur ut sis bonus, & quod sequitur, beatus, requiruntur; primum, remotio malorum, deindè adeptio bonorum.

II. Illi accinit D. Basilius, dum comparat pietatis exercitationem scalæ à Jacob visæ. (c) *Quemadmodum*

(a) Gal. 4. 19. (b) l. 1. Myst. expos. Mosai. tabernaculi.

(c) In homil. sup. Psal. 1.

dum in gradu scalari, prima est ascensio, ab humore-
cessus: sic in exercitatione Divina conversationis prin-
cipium profectus, est discessus à malo. Nec enim termi-
num, ad quem perfectionis attinget: qui terminum,
à quo imperfectionis non relinquet. Basilii æmula-
tor & D. Ambrosius, ad eandem scalam Jacob, allu-
dit per quam vidit Angelos ascendentes, & descen-
dentes: ubi imis ad summa ascenditur; & à peccatis,
ad virtutem progressus fit. His ergo te admonet ver-
bis, te urget stimulis, te pungit aculeis. (a) *Ne fastidi-
as, o homo, primum illum velut vilissimum gradum.*
Ille primus ascensus te à terris separat: aerem calcas,
ubi ab humo elevaveris vestigium. In virtute positus,
surgendo liquisti terram: Terram relinquis, si culpam
declinas. Exordium ergo profectionis ad virtutem est,
abstinere à peccato. Sic itur de virtute ad virtutem:
sic fiunt ascensiones in corde: sic videtur Deus Deo-
rum in Sion, & sic devictis vitiis, perdomitisque ani-
mi affectionibus, scalas nobis faciemus, per quas ad
virtutis fastigium, ad Beatitudinis præmium, ad ama-
rantinam, immarcescibilemque coronam, & ad cæ-
lestem gloriam ascendamus.

III. Nunc igitur, ut quod tanto conatu investi-
gasti bonum obtineas, incipe mala deferere, ne te
prius jam malum deserant. Plus Deus optimus odit
mala tua, quàm tu pessimus nunc odisti, vel prius
amasti. Plus Deum precare, ut abluat tuas culpas,
quàm ut remittat pœnas: nec tam flagites pœnæ in-
dulgentiam, quàm culpæ veniam. Opra quantum
tibi fas est optare, omnium creaturarum desideria,
posses in unum cogere: & velis omnia simul deside-
rare,

Qs

(a) *Suprà citatus.*

rare, ut vindicet ejus Justitia tua scelera. Si in Deum verecundia cadere posset: nullius rei sic eum pœnirer, nisi quod tam honorificum, & abominabile monstrum, qualis est homo peccati letiferi reus, conservet in mundo, unde plus meretur, quam locum tartari: meretur esse extra omnem naturam, ne dehonestet illam, qui dedecoravit decus ejus, occidit quantum in eo fuit, Patrem ejus: abstulit coronam creaturarum de capite ejus: contemnendo Auctorem, singulas creaturas dehonora- vit: ideò debet esse scopus odii omnium, qui peccando confudit omnia. Fuit enim dedecus naturæ, injuria Gratiae, iniuria Divinae voluntatis. Aspicias hic tui imaginem, qui est omnium turpitudinum, ac monstrorum complexio. An adhuc tibi non displicent mala tua? festina, sed non lentè, declinare mala, quia periculum, ne etiam exitium est in mora. Subscribit mihi dicenti Poëta, dum ita scribit:

Prorsus, & absque mora, mala declinare labora.

3. DIES APRILIS.

Malus, etiamsi regnet, servus est tot Dominorum, quot vitiorum. *S. Augustinus de Civit. lib. 4. cap. 3.*

Vitia vitanda, quia inducunt servitutem.

I. **C**Uicunque exosa est servitudo, ut eam evadat, sit vitiorum Dominus. Propone tibi compedes, manicas, vincula, remiges, & quidquid arctiori servitutis jugo ingenuum